

ת"פ (אילת) 63945-11-20 - מדינת ישראל נ' זיו מיודק

ת"פ (אילת) 63945-11-20 - מדינת ישראל נ' זיו מיודק ואח'שלום אילת

ת"פ (אילת) 63945-11-20

מדינת ישראל

נגד

1. זיו מיודק

בית משפט השלום באילת

[16.12.2024]

כבוד השופט גיל אדלמן

החלטה

1. בפני טענה בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 לפיה יש להורות על זיכוי של הנאשם 1 (להלן: הנאשם) מן העבירה המיוחסת לו עם תום פרשת התביעה, וזאת מבלי שעליו להשיב לאשמה. בנוסף ולחילופין הוגשה בקשה להורות על ביטול כתב האישום וזיכוי של הנאשם מחמת טענה של הגנה מן הצדק. תחילה אדון בטענה לפיה אין להשיב לאשמה ולאחר מכן אתייחס לטענה הנוגעת להגנה מן הצדק.

2. נגד הנאשם ו שניים אחרים הוגש כתב אישום. לנאשם מיוחסת עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

3. כתב האישום מפרט באריכות אירוע שהתרחש בתאריך 27.6.2020 בשעה 22:05 לערך, שעניינו התנגשות אלימה בין הנאשם ואחרים מבני משפחתו (הנאשמים 2,3) לבין המתלוננים, עקב אירוע קודם שכלל חילופי קללות ויריקות בין הנאשם 3 לבין המתלוננים. במהלך האירוע אף הותקף הנאשם על ידי המתלוננים ונפצע כתוצאה מכך. בסעיף 13 לכתב האישום מתואר כי הנאשם "תקף את ים (אחד מהמתלוננים) שלא כדין ובלי הסכמתו בכך שהכה באמצעות מוט ברזל בגבו, בעודו אומר לו 'יא בן זונה' והכל בנוכחות השוטר, שמיד הרחיק אותו מהמקום".

4. בנימוקיו ציין ב"כ הנאשם כי על אף שלפי סעיף 13 לכתב האישום יוחסה לנאשם העובדה כי תקף את ים (באמצעות מוט ברזל) הראיות שהוגשו במסגרת פרשת התביעה יש בהן כדי ללמד לכל היותר כי הנאשם תקף מתלונן אחר, בשם גל. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי בחקירתו של הנאשם לא נשאל כלל על כך שתקף את גל וכן לא בוצע עימות ביניהם. משכך לשיטת הסניגור "נותרים אנו עם כתב אישום בו כתוב כי הנאשם תקף אדם אחד ומאידך חקירה שלמה ואף פרשת התביעה המכוונת לכך שהנאשם תקף אדם אחר". הסניגור הדגיש כי נוכח האמור לעיל, אין מדובר בטעות סופר תמימה בכתב האישום.

5. המאשימה מצידה השיבה כי עמדה בנטל הבאת הראיות, וכי די בראיות בסיסיות על מנת שיידרש מהנאשם להשיב להן. המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית התומכת בטענתה. המאשימה הוסיפה וטענה כי בסעיף 13 לכתב האישום נפלה טעות סופר בעת שנרשם כי הנאשם תקף את ים בעוד שהכוונה היתה כי תקף את גל. לראיה הפנתה המאשימה למענה לכתב האישום אשר ניתן על ידי סניגורו דאז של הנאשם שציין ביחס לאמור בסעיף 13 "אנחנו כופרים שהיתה תקיפה שכן מוט הברזל לא נגע בגל (להבדיל מים - ג.א.)". משמע, אף ההגנה בשעתו הבינה כי מדובר בטעות סופר בכתב האישום והשיבה לגופו של עניין.

המאשימה אף הוסיפה כי חוק סדר הדין הפלילי מתיר לבית המשפט להרשיע נאשם בעבירה, אף אם זו לא פורטה בעובדות כתב האישום ובלבד שאשמתו של הנאשם נתגלתה מן העובדות שהוכחו בפניו ונתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. משכך, לשיטתה, גם ללא הצורך בתיקון כתב האישום ניתן להרשיע את הנאשם בעבירת התקיפה שבוצעה כלפי גל בהסתמך על חומר הראיות שהוגש לבית המשפט.

דין והכרעה

6. לאחר שעיינתי בחומר הראיות שהוגש דוחו"ת ועדויות, נחה דעתי כי הצדק עם המאשימה.

7. בשלב זה של ההליך על בית המשפט לבחון האם הראיות שהוגשו על ידי התביעה, יש בהן בסיס, גם אם דל, בכדי להוכיח את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם. אפנה בעניין זה לדבריו של השופט שמגר במסגרת ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון פ"ד לב(1) 170:

"בית-המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב-האישום ראיות בסיסיות לענין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית-המשפט העליון ב-ע"פ 28/49, [1]. הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת ראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לענין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור: כך נקבע בשעתו, באנגליה, בגדר ככלל של פרקטיקה (NOTE PRACTICE), כי את הטענה אשר לפיה אין להשיב לאשמה ניתן להעלות, בעיקר, בהתקיים אחד משניים אלה: א. כאשר לא הובאה עדות כלשהי כדי להוכיח יסוד חיוני ומרכזי של האשמה, או ב. כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על-ידי התביעה הן כה בלתי-אמינות עד כי אף ערכאה שיפוטית בת-דעת לא היתה מסתמכת עליהן (1 All (1962) 448 E.R.). אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני, שבהן ייזק בית-המשפט בשלב של תום פרשת-התביעה לענין האמינות, הן חריגות ומכאן גם שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות.

אין לדקדק בשלב דיוני זה כחוט השערה ולערוך בדיקה מסועפת כדי להסיק אם אכן הוכח לכאורה כל פרט שולי וכל יסוד מישני מאלה שהוזכרו באישום. די בכך שיהיו ראיות לכאורה לגבי היסודות המרכזיים של האישום (ראה ע"פ 48/42, [5], הנ"ל)".

- לעניין זה ראה אף ת"פ (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' אביטן (29.6.2005); ת"פ (מחוזי חי') מדינת ישראל נ' פאעור ואח' (12.9.2006).
8. במקרה דנא התרשמתי כי המאשימה הניחה תשתית ראייתית ראשונית, ואף מעבר לכך, להרשעת הנאשם בעבירת תקיפה כלפי גל. עיון בעדותו של השוטר תומר מרציאנו, שהיה נוכח במקום מעלה כי הלה תאר בעמ' 12 לפרוטוקול בשורה 32: "... במצלמה רואים שהוא נתן במקל..." וכן "לידי הוא נתן עם המקל. יש בית משפט, אני ראיתי קטטה" - עמ' 13 שורה 19. בהמשך, במהלך חקירתו הנגדית, אף הדגיש כי הנאשם במעשיו כיוון לגוף (עמ' 14 שורה 3). בנוסף, הוגש מסמך דו"ח תובנות מצלמת גוף תומר מרציאנו (ת/33) בו צוין: "בדקה 02:37 זיו (הנאשם - ג.א.) מיודק תוקף את גל באמצעות מוט הברזל מול תומר ונעצר על ידי תומר".
9. די בתשתית הראייתית שהונחה כדי להקים בסיס, המוכיח את יסודות העבירה המיוחסת לנאשם, שנכון כי מהראיות עולה כי לא תקף את ים, אולם עלה, נכון לשלב דיוני זה, כי ביצע עבירת תקיפה כלפי גל.
10. העובדה כי כתב האישום ייחס לנאשם את תקיפתו של ים חלף תקיפתו של גל, הגם שהראיות הצביעו על תקיפה של גל, נעוצה בטעות של המאשימה בניסוח כתב האישום. במצב דברים זה אני נעתר לבקשת המאשימה ומתיר תיקון כתב האישום בהתאם.^[1]
11. מובן כי אם יורשע הנאשם בעבירה המיוחסת לו תוכל ההגנה במסגרת טיעוניה לעונש להתייחס להתנהלות המאשימה בשל הטעות בכתב האישום וההזדמנות המאוחרת בה התבקש תיקונו.
12. אשר על כן הטענה נדחית והנאשם ישיב לאשמה.
13. לא מצאתי בשלב זה לקבל טענות ההגנה ביחס לביטול כתב האישום. כל מחדלי היחידה החוקרת ביחס לחקירותיו של הנאשם וההימנעות מלהציג בפניו ראיות מהותיות (וקבלת תגובתו ביחס אליהן), יבחנו במסגרת כלל הראיות בשלב הכרעת הדין.
14. סבורני כי במסגרת המבחנים שנקבעו בפסיקה, על מנת לעמוד על עוצמת הפגם ויתר מבחני הדין ביחס להגנה זו יש לשמוע את המשפט עד תום, ולא לקבוע ממצאים ביחס לטענה כבר עתה.
15. משכך, קובע תזכורת במעמד הצדדים והנאשמים כולם לטובת קביעת מועד לשמיעת פרשת ההגנה ליום 18.12.24 בשעה 09:30.
16. המזכירות תודיע לצדדים.
- ניתנה היום, ט"ו כסלו תשפ"ה, 16 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.

[1] אגב גם בתשובת המאשימה, בחלק בו התבקש תיקון כתב האישום (סעיף 23 לבקשה) נפלה טעות סופר - נא להקפיד על הגהה.